

[Landbrugsministeren.]

bestemmelse om, at tilsynet med såvel konsummælke mejerier som suppleringsmejerier skal foretages af den kommunalbestyrelse, hvor det pågældende mejeri er beliggende, har under de grundige forhandlinger, der har været ført under lovforslagets udarbejdelse med en lang række interesserede organisationer, fået tilslutning fra de fleste sider, men Storkøbenhavns mælkekontrolkommission har ikke kunnet tilslutte sig denne ordning. Denne kommission fremhæver, at man hidtil har haft en enstrengt kontrolmyndighed, nemlig således, at kontrol med mælk til samme konsummælke mejeri blev udøvet af samme kontrolmyndighed, nemlig Storkøbenhavns mælkekontrolkommission selv eller en lokal kontrolmyndighed på mælkekontrolkommissionens vegne. Mælkekontrolkommissionen anser det ikke for acceptabelt, at kontrollen nu skal spredes på et i mange tilfælde stort antal levnedsmiddelkontrolenheder, og man finder det også forkert, at det storkøbenhavnske område, der ikke omfatter landbrugsdrevne områder, ved den foreslåede ændring unddrages indflydelse på selve kontroludgifterne. Heroverfor må det siges, at det i sig selv forekommer en lidet naturlig og rimelig ordning, at det storkøbenhavnske område skal foretage tilsyn og kontrol med mælk, der produceres langt borte fra København i de landbrugs-mæssigt drevne områder. Navnlig i forbindelse med miljøreformen, der indfører begrebet levnedsmiddelkontrolenheder over hele landet, synes det ganske naturligt at gennemføre en ændring på dette område. Hvad angår udgifterne ved mælkekontrollen ligger det således, at der som allerede nævnt har været meget store fordelingsvanskeligheder ved at gennemføre den ordning, som den gældende lov af 1966 fastlægger. Ved de overvejelser, der har været i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse, har man været inde på spørgsmålet om, hvorvidt udgiften ved mælkekontrollen endeligt burde afholdes af kommunen, eller der burde være adgang til at overføre disse udgifter til mejerierne. Resultatet af overvejelserne er blevet, at mælkekontroludgifterne skal forblive hos kommunerne. Lovforslaget fastsætter derfor, at hver kommune skal afholde udgifterne ved tilsyn med de besætninger og mejerier, der ligger inden for dens område. Da

det dog ville være åbenbart urimeligt at lade disse udgifter hvile alene på de kommuner, hvor produktion af konsummælkeprodukter forekommer, er der i lovens § 14 optaget en bestemmelse om, at de samlede udgifter, som kommunerne afholder ved kontrol og tilsyn, skal fordeles på samtlige landets kommuner efter nærmere af landbrugsministeren fastsatte regler, og det vil i denne forbindelse være nærliggende, således som også anført i lovforslagets bemærkninger, at have opmærksomheden henvendt på, at denne fordeling f.eks. kunne baseres på befolkningstallet i de forskellige kommuner.

Der er i lovforslaget optaget bestemmelser om, at landbrugsministeren kan fastsætte regler om indførsel og udførsel af mælk og konsummælkeprodukter. Baggrunden herfor er, som det også er nævnt i bemærkningerne, at man må forudse, at der vil blive fastsat EF-bestemmelser, der vil muliggøre en forøgelse af ind- og udførsel af mælk og konsummælkeprodukter. Allerede inden Danmarks indtræden i De europæiske Fællesskaber havde der mellem de 6 medlemslande igennem længere tid været drøftet forslag til harmonisering af bestemmelser om fremstilling af rå mælk og af handels- og kvalitetsnormer for konsummælk. Siden Danmarks indtræden i Fællesskaberne har Danmark taget del i arbejdet i arbejdsgrupper, der er nedsat til at behandle disse spørgsmål. Hidtil kan man ikke sige, at man er nået særlig langt frem mod en afslutning, bl. a. fordi der har været ret store uoverensstemmelser i de forskellige landes syn på disse bestemmelser. Fra dansk side har man for så vidt angår bestemmelserne om rå mælk fremført synspunkter, der svarer til den gældende danske ordning, hvorefter godkendelse og tilsyn med besætninger alene vedrører produktion af rå mælk til fremstilling af konsummælkeprodukter. Fra andre landes side har man gjort gældende, at en godkendelses- og kontrolordning bør omfatte samtlige mælkeproducerende besætninger, uanset hvad anvendelse der skal gøres af den producerede mælk.

Med hensyn til kravene til konsummælk har man fra dansk side været indstillet på at søge gennemført så strenge krav som muligt, fordi Danmark i kraft af det arbejde, der hidtil er udført her i landet, synes at befinde sig på et meget gunstigt stadi- i så